

Mand vil uddanne sig med den Iver, som ogsaa her kræves, for at opnaae Dygtighed, hvis man ikke giver en saadan Mand Udfigt til, at han med Sikkerhed kan regne paa derved at skaffe sig en varig Existent, og denne varige Existent er iøvrigt besteden nok efter det Maal, som er sat for Gagen. Jeg troer saaledes, at man vil udsætte Theatret for at det ikke vil kunne holde Massinvaesent, der er en nødvendig Betingelse for dets Virksomhed, paa den Fod, det bør holdes, naar man ikke giver denne Mand fast Ansættelse. Derfor har jeg tilladt mig at foreslaae, at man til Chorsyngemesteren, hvem Udvalget har villet at der skal gives fast Ansættelse, tilføies Massinmesteren.

Ordføreren (David): Jeg skal ganske kort bemærke i Anledning af hvad den ærede sidste Taler anførte med Hensyn til Massinmesteren, at jeg ikke kan indrømme, at det mekaniske Talent, som udfordres hertil, er saaa sjældent eller saa forskjelligt fra det, som findes i mange Retninger, at man derfor skulde finde det nødvendigt at give ham Udfigt til at pensioneres. Udvalget maa derfor holde sig til sit Forslag ikke at optage Massinmesteren blandt dem, som skulle have kongelig Ansættelse. Jeg skal iøvrigt ikke indlade mig videre paa hvad der er bemærket med Hensyn til Balletten. Jeg troer kun at burde gjøre Thinget opmærksom paa, at naar man siger, at man gjerne kan vedtage noget i og for sig mindre Rigtigt i denne Lov, fordi den, efter den Afstemning, som sidst fandt Sted, kun skal vare i 3 Aar, saa betragter man neppe Loven i et rigtigt Lys. Loven er ikke bestemt til, i sin Heelhed, hvert 3die eller hvert 5te Aar efter det Tidsrum, for hvilket den efter § 2 hver Gang skal voteres, at blive Gjenstand for en i det Enkelte gaaende Debat. Theatret vilde ogsaa i den Henseende blive meget kostbar, isald Debatten om Loven hvergang skulde vare saalænge, som den synes at komme til at vare denne Gang. Det er en Lov som mange andre flere, der indeholder endeel Bestemmelser, som maa antages at skulle være varige. Derimod fastsætter den med Hensyn til det reent finansielle Spørgsmaal et Tal, en Bestemmelse om Tilskuddets Størrelse, om hvilken der

efter en vis Periode igjen skal tages Beslutning. Men deraf følger det, at man fra Begyndelsen af skal indrette Loven saaledes, som man antager det at være rigtigt i Tidens Længde efter de Ansættelser, som man vedkjender sig. Naar det iøvrigt er sagt, at man dog, jeg troer man sagde, ikke ved denne Lov skal tilintetgjøre, hvad der er blevet samlet og arbejdet hen paa i mange Aar, og det er blevet fremstillet, som om Balletten var gaaet gradvís frem til det Punkt, hvorpaa den nu staaer, og naar det er antydet, at hvad jeg under den tidligere Forhandling anførte om den Tid, da Dandsen ved det danske Theater indfrankede sig til de saakaldte Entrées, som gaves ved Stuespillet's Slutning, ikke kan tillægges Vægt, fordi Balletten først er opstaaet siden den Tid, saa skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at det dog neppe er den rette Fremstilling af Sagen. Balletten stod for 30 Aar tilbage paa et Standpunkt, der ikke var meget lavere end for nærværende Tid. Enhver, som erindrer gamle Galleotti og hans meget store og udmærkede Balletcompositioner, vil vist give mig Ret heri. Med Galleottis Død sank Balletten aldeles, og den har efter den Tid igjen i en kort Tid, ved en enkelt Kunstners Bestræbelser, hævet sig. Det er ogsaa af den Grund, at jeg anseer Balletten for at være en smuk Blomst i vort Theaters Krands, men som jeg ikke troer man skal anvende altfor store Midler paa at opelske, fordi den kun flourerer kort hos os; thi jeg kan ikke forstaae, hvorledes man har kunnet kalde Balletten national, fordi Dandserne ere fødte her i Landet — man kunde med ikke mindre Føie kalde den national, fordi Skoene, hvormed de dandse, ere syede her.

Da ikke Flere begjerede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Fleertals Forslag til § 8:

3 Parenthesen udgaae Ordene fra „Solvandsere“ af,

over hvilket der var begjert foretaget Afstemning ved Navneopraab af Barsod, Damkier, Frølund, C. A. Hansen, L. Hansen, Hjerrild, Hoffmeyer, Holm, Østermann, J. F. Petersen;